

dr Agnieszka Ziemiszewska-Maik

Autoreferat

Wydział Sztuki Nowych Mediów
Polsko-Japońska Akademia
Technik Komputerowych

Warszawa 2019

Spis treści

- 01 Informacje osobowe
- 02 Posiadane dyplomy i stopnie naukowe
- 03 Zatrudnienie w jednostkach naukowych
- 04 Archiwum
- 05 Wprowadzenie
- 06 Wskazane osiągnięcie artystyczne
- 07 Podsumowanie
- 08 Działalność popularyzująca sztukę
- 09 Dydaktyka
- 10 Dokumentacja

01—03

**OSIĄGNIĘCIE ARTYSTYCZNE ASPIRUJĄCE
DO SPEŁNIENIA WYMOGÓW USTAWY**

Zgodnie z wymogiem formalnym jako osiągnięcie artystyczne aspirujące do spełnienia warunków określonych w art. 16 ust. 2 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. nr 65, poz. 595 ze zm.) wskazuję projekt:

L'tronica:

L'tronica (2017), *L'tronica Survival* (2018)

i Ex-L'tronica. Karkowski re:mix (2018),

na który składają się:

zestaw plakatów powstałych w latach 2017–2018

(druk cyfrowy i offsetowy w formacie B1)

elementy identyfikacji wizualnej: display font, logo,

system elementów graficznych wraz z ich implementacją

na różne media i techniki.

INFORMACJE OSOBOWE

Imię i nazwisko: Agnieszka Ziemiszewska-Maik

POSIADANE DYPLOMY, STOPNIE NAUKOWE / ARTYSTYCZNE

27.09.2013

Doktorat w dziedzinie sztuk plastycznych

w dyscyplinie artystycznej: sztuki piękne

Wydział Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie

Tytuł pracy doktorskiej:

Nic Osobistego. Plakat – autonomiczny komunikat wizualny

Promotor: prof. Mieczysław Wasilewski

Recenzenci: prof. Tomasz Bogusławski, prof. Lech Majewski

11.06.1997

Dyplom magistra sztuki

Wydział Grafiki i Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi

Tytuł dyplomu: *Identyfikacja wizualna festiwalu Wratislavia Cantans*

Promotor: prof. Jerzy Treliński

INFORMACJE O DOTYCHCZASOWYM ZATRUDNIENIU

Od 2014 roku do chwili obecnej – adiunkt

na Wydziale Sztuki Nowych Mediów Polsko-Japońskiej Akademii

Technik Komputerowych w Warszawie

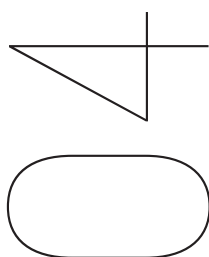
Archiwum

Przystępując do pisania niniejszego autoreferatu, stanęłam przed koniecznością uporządkowania, podsumowania i wreszcie wyboru tego, co było dla mnie znaczące i istotne w procesie twórczym, a odrzucenia tego, co z perspektywy czasu wydaje mi się mniej znaczące.

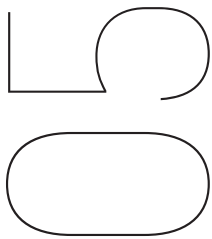
Przygotowując to podsumowanie, posłużyłam się narracją, która, mam nadzieję, pozwoli zrozumieć ten proces. Moim dążeniem było uporządkowanie wydarzeń według czasu i miejsca, determinujących niektóre moje decyzje twórcze i powstałe w ich następstwie artefakty.

Każdemu rozdziałowi towarzyszy cytat lub myśl, które – w mojej intencji – mają stanowić klamrę do następujących po nich wypowiedzi.

Podczas porządkowania materiałów, choć spoglądałam przecież wstecz, szczególnie bliska wydała mi się myśl Derridy¹, dotycząca zasadniczego celu refleksji nad archiwum, które, jak sam pisał, może być myśleniem o przyszłości w kontekście tego, co w nieoczekiwanej formie dopiero ma nadejść.

¹Zob. J. Derrida, *Gośćzka archiwum. Impresja freudowska*, Instytut Badań Literackich PAN, Warszawa 2016

Wprowadzenie

Lata 1993–2010 → Łódź → Proces

Jeśli chcemy rozmawiać z ludźmi, musimy znać ich język. Aby zaprojektować coś zrozumiałego, musimy najpierw zrozumieć istotę projektu².

W czasie, kiedy studiowałam na Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi, grafika projektowa uchodziła wśród studentów za dziedzinę obiecującą i przyszłościową, jednak mniej artystyczną niż grafika warsztatowa czy malarstwo. Dwie ostatnie dziedziny również mnie interesowały, ale ostatecznie to grafikę projektową wybrałam jako specjalizację.

W latach późniejszych rozumiałam, że wybór ten nie jest w żaden sposób ograniczający, przeciwnie, projektowanie graficzne często widziałam jako obszar działań wykraczających poza samą funkcję i formę.

Pracę magisterską zrealizowałam w zgodzie ze swoimi ówczesnymi fascynacjami, którymi były muzyka barokowa i identyfikacja wizualna. Na marginesie – w nieco innym wymiarze – w rozprawie habilitacyjnej powrócę zarówno do ASP w Łodzi, jak i do muzyki oraz tworzonej na jej potrzeby identyfikacji wizualnej.

Po ukończeniu studiów pracowałam – najpierw samodzielnie, później z zespołem – realizując projekty katalogów, opakowań oraz systemów identyfikacji wizualnych zarówno dla koncernów i instytucji kultury, jak i dla firm lokalnych. Od początku pracy przyjął pewne zasady: słuchałam uwag klientów (nie zawsze je realizowałam, za co czasami dziękowali), traktowałam klientów jak partnerów, którzy nie muszą znać się na projektowaniu (do dziś dystansują się od wszelkich publikacji typu: *Co znosi psychika grafika*), a słowo „termin” miało dla mnie wymiar realny. No i oczywiście starałam się projektować tak, żeby poza zadowoleniem klienta mieć z projektu własną satysfakcję.

Za realizację powstałe w tym czasie otrzymałam kilkanaście nagród i wyróżnień. Warto, jak sądzę, wśród nich wymienić nagrody za projekty opakowań w przeglądach Art of Packaging w Poznaniu (2009, 2010 i 2011) oraz Platinum Award na 40 Creativity Annual Awards (Kentucky, USA, 2010).

Poza pracą na zlecenie realizowałam również projekty, które wtedy określałam mianem hobbystycznych, a które później spowodowały spore zmiany w moim życiu zawodowym.

Czas ten stanowił dla mnie nie tylko etap poznawania wielu nowych zagadnień i technik projektowych, zarządzania projektami – czasem i zespołem – ale przede wszystkim pozwolił mi na zbudowanie własnego systemu pracy.

² M. Yalanska, 20 *Wise Thoughts by Typography Master Erik Spiekermann*, <https://tubikstudio.com/20-wise-thoughts-by-typography-master-erik-spiekermann> [dostęp: 20.02.2019].

Lata 2009–2013 → Warszawa → Pomiędzy

Starajmy się bardziej angażować ludzi, niż dyktować im, jak powinni myśleć³.

W 2010 roku nastąpiły wspomniane wyżej zmiany w moim życiu zawodowym. Praca wyłącznie na zlecenia komercyjne, która jednak bywa ograniczona pewnymi ramami (głównie marketingowymi), w dalszej perspektywie wydała mi się mało progresywna.

Jesienią 2010 roku podjęłam ryzykowną, jak mi się wtedy wydawało, decyzję – początkowo o redukcji ilości, w końcu o niemal całkowitej rezygnacji z projektów komercyjnych. W tym czasie rozpoczęłam pracę nad doktoratem na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Wspomniane ryzyko tłumaczyłam sobie zdaniem: *Po co gromadzić rzeczy, które można tak łatwo stracić*, przeczytanym w jakiejś publikacji.

Był to dla mnie okres niezwykle intensywny zarówno twórczo, jak i intelektualnie. Dał świeże spojrzenie, ukazał nowe perspektywy, a także pewien dystans do tego, co wykonywałam przez ostatnie lata.

W latach późniejszych, prezentując swoje dokonania na wykładach, często tytułowałam je: *Między słowem a obrazem*. Słowo stanowiło symboliczne nawiązanie do Łodzi i jej najważniejszych tradycji niematerialnych (typografia), a obraz – do Warszawy (ilustracja, polska szkoła plakatu). *Pomiędzy* wydaje mi się najwłaściwszym terminem do określenia niezwykle fascynującego obszaru, jaki wtedy odkryłam.

W okresie warszawskim zrealizowałam szereg projektów o różnym charakterze i zasięgu. Fascynowała mnie wtedy zmiana, czy też raczej możliwość nadania nowego znaczenia słowom i obrazom poprzez umieszczenie ich w nowej, wzajemnej relacji, swoboda interpretacji, jaką możemy dać odbiorcy, działania subwersywne. Do ekspozycji prac służyły mi często nośniki kojarzone niemal wyłącznie z treściami o charakterze komercyjnym (citylighty i billboardy).

W roku 2011 zrealizowałam serię prac o wspólnym tytule *Mysli Ambivalentne*, w której posłużyłam się popularnymi stwierdzeniami. Zestawiając je z obrazami, obszerne pole interpretacji pozostawiłam odbiorcom. Ci podzielili się, zgodnie z tytułem cyklu, na entuzjastów i zdystansowanych krytyków.

Specyfika eksponowania treści w przestrzeni publicznej jest dość szczególna i znacząco różni się od wystawiania prac w przestrzeni galerijnej (uważanej za bardziej elitarną), gdzie odbiorca zazwyczaj spodziewa się, co w niej zastanie. Nie chodziło mi o dekorowanie przestrzeni – istotą był dialog z odbiorcą, często zaskakujący, a nawet ryzykowny.

³Zdanie to, choć nie stanowi dosłownego tłumaczenia, jest inspirowane wypowiedziami brytyjskiego projektanta i typografa Neville'a Brody'ego. Wielokrotnie podkreślał on, że w projektowaniu nie tyle interesuje go sam design, a proces komunikacji, czyli sposób, w jaki projektant przez wykonaną pracę może komunikować się z otoczeniem i odbiorcami. W wywiadzie, którego udzielił dla magazynu *Designboom*, zapytany o własne motto, odpowiedział, że brak motta jest jego dewizą, a jego mantra brzmi: *Bądź świadomy*.

Komunikowanie (również pozawerbalne), choć jest procesem intencjonalnym, zakładającym jakiś cel, podlega zakłóceniom (uprzedzenia, stereotypy, mylne interpretacje).

Cykl ten, poza ekspozycją w przestrzeni publicznej, był prezentowany na wielu wystawach w Polsce i na świecie, a jedna z prac cyklu została nagrodzona Grand Prix 22. Biennale Plakatu Polskiego (Galeria Sztuki Współczesnej BWA, Katowice, 2011).

Pozostając w przestrzeni publicznej, w roku 2013 zrealizowałam cykl prac *Nic Osobistego*. Prace eksponowałam na billboardach, tablicach reklamowych i banerach w Lublinie, Łodzi, Warszawie i Toruniu.

Ideą projektu, poza prezentacją plakatu w przestrzeni publicznej, była próba aktywizacji lokalnych społeczności (oswajanie ze sztuką), pokazanie siły i roli komunikatu wizualnego oraz roli samego odbiorcy. Zasięg tej akcji – dzięki licznym kooperacjom – przerósł moje pierwotne założenia. Projekt zwrócił też uwagę za granicą – jego szwedzką wersję językową prezentowałam w ramach Window Shopping Project (Färgelanda, Högsäter, Szwecja, 2013), a także został nagrodzony przez kanadyjski przegląd Social Good Design Awards (Toronto, 2013). Poza pracami wspomnianymi wyżej, zrealizowałam w tym czasie również wiele innych projektów, które mieszczą się w rejonie bardziej klasycznego pojmowania terminu „projektowanie graficzne”. Między innymi zaprojektowałam identyfikacje wizualne: Międzynarodowego Festiwalu Teatrów Tańca „Scena Otwarta” w Tarnowie (2011), festiwalu Łódź Czterech Kultur (2012), XVI Międzynarodowego Festiwalu Teatrów Plenerowych i Ulicznych FETA (Gdańsk, 2012), festiwalu Sztuka Obiecana (Miejska Galeria Sztuki w Łodzi, 2012/2013).

Warto wspomnieć, że choć były to prace oparte na zleceniu, ich realizacji towarzyszył niezwykle dla mnie ważny element – swoboda twórcza.

Plakaty festiwalowe były prezentowane na wielu przeglądach plakatowych, między innymi na: 6th China International Poster Biennial (Hangzhou, Chiny, 2013), Taiwan International Poster Design Award & Taiwan International CI Design Award (Tajpej, 2013), Lahti Poster Triennial (Finlandia, 2014), ABC of Modern Polish Posters Exhibition (Ankara, Turcja, 2014), a logotypy Sztuka Obiecana i Scena Otwarta zostały włączone do *Drugiej Ogólnopolskiej Wystawy Znaków Graficznych* (2015), zaprezentowane na licznych ekspozycjach (2015–2018) i w publikacji towarzyszącej tej wystawie.

Lata 2014–2018

→ Łódź i Warszawa → Eksperymenty

Wierzę, że w projektowaniu konieczne jest 30% powagi, 20% piękna i 50% absurdu⁴.

Rok 2014 rozpoczęłam od realizacji *Marzeń*. Z wyciętymi ze styropianu ośmioma literami (fontu Hermes), które tworzyły słowo „Marzenia” podróżowałam po całej Polsce, pozostawiając je w wybranych miejscach, często bez nadzoru, do dyspozycji publiczności. Reakcje były różne: od traktowania ich jako tła do *selfie*, przez zwierzenia spostrzegawczych, którzy zauważyli autorkę, tworzenie nowych słów, po – chyba najdziwniejszą – reakcję w Sopocie, gdzie jedna z plażowiczek spytała wprost, czy to moje są te *Marzenia*, a kiedy uzyskała odpowiedź twierdzącą, zapytała, czy to prowokacja.

Projekt ten mieści się raczej w ramach działań *site-specific* niż stricte projektowania graficznego, ale uświadomił mi, czym jest kontekst (na przykład marzenia w sensie filozoficznym, w kontekście fizycznych ośmiu obiektów, liter), a odbiorcom chyba przypomniał o ważnych sprawach.

W lutym 2014 roku Polski Portal Kultury O.pl zwrócił się do mnie z prośbą o napisanie artykułu na temat *Do kogo należy przestrzeń publiczna?* Nadmieniam, że nie czuję się ekspertem upoważnionym do rozstrzygania tego typu pytań oraz zdecydowanie wolę stać w pozycji obserwatora niż recenzenta, niemniej z niektórymi fragmentami tej wypowiedzi identyfikuję się do dzisiaj. Pisałam wtedy: *przestrzeń publiczna jest miejscem sztuce potrzebnym, może jedynym, gdzie artysta ma szansę dotrzeć do szerokiego spectrum odbiorców, miejscem debaty społecznej, którą sztuka może inicjować. Przestrzeń ta jest nie tylko rozszerzeniem drogi w komunikacji z odbiorcą, ale też wyjściem sztuki na zewnątrz, nawet poza obszar samej sztuki, miejscem aktywizacji, poszukiwania tego, co nas łączy – wspólnego „terytorium”⁵.*

W roku 2014, inspirowana debatami politycznymi, zaprojektowałam plakat *Poglądy polityczne*. Praca, w swej idei niezwykle prosta, posługująca się znakiem „wskaźnik wiatru”, wydała mi się adekwatnym ekwiwalentem wizualnym tytułowego hasła.

Plakat znalazł się w gronie najlepszych prac niemieckiego przeglądu Mut zur Wut (Heidelberg, 2014), był prezentowany na wystawach outdoorowych w Heidelbergu i w Londynie, a także na 13th International Triennial of the Political Poster Show (Mons, Belgia, 2017). W roku 2017 został opublikowany w książce *Poster Power! Great Posters and How to Make Them* (Cicada Books, Londyn 2017).

⁴ Cytat to sentencja autorstwa Shigeo Fukudy, legendarnego japońskiego projektanta. Shigeo Fukuda, Design is History, <http://www.designishistory.com/1960/shigeo-fukuda/> [dostęp: 20.02.2019].

⁵ A. Ziemiszewska, *Do kogo należy przestrzeń publiczna?*, Magazyn O.pl, <http://magazyn.o.pl/2014/agnieszka-ziemiszewska-do-kogo-nalezy-przestrzen-publiczna/#> [dostęp: 20.02.2019].

W roku 2015 Pracownia Sztuki Zaangażowanej Społecznie „Rewiry” z Lublina zwróciła się do mnie z propozycją przygotowania plakatu do ich akcji artystycznej pod tytułem *Wojna polsko-polska*. Temat wydał mi się tyleż obszerny, co ryzykowny. W odpowiedzi przygotowałam kilka propozycji. Pracownia ostatecznie wybrała plakat, prezentujący szklankę z białą-czerwoną cieczą, którą (w domyśle) można zamieszać nożem w niej umieszczonym.

Praca, poza promocją samego wydarzenia, była prezentowana na przeglądach plakato- wych w Polsce i na świecie, między innymi na Golden Bee 12 – Global Biennale of Graphic Design Moscow (2016).

Temat wolności, której znaczenie ostatnio się redefiniuje, podjęłam, projektując plakat (a w zasadzie plakaty, bo ostatecznie organizator wybrał dwie prace) do wystawy *Wolność* (2014) w warszawskiej Galerii „Schody”. Prace, z których jedna przedstawia kamień trzy- many w dłoni, a druga język, były prezentowane m.in. na 24th International Poster Biennale, Golden Bee 11 – Global Biennale of Graphic Design Moscow (2014), BICeBé 2015 – Biennial of the Poster Bolivia (2015), Lahti Poster Triennial (2017), 13 International Poster Biennial in Mexico (2014), a jeden z plakatów został nagrodzony specjalną nagrodą jury w kategorii Visual Communication Design na 2014 Taipei International Design Award.

Obie prace zostały opublikowane w książce *Oto sztuka polskiego plakatu* (Bosz, 2018).

Inspirowana sztuką teatralną *Opowieści afrykańskie według Szekspira* (na podstawie tekstów Szekspira: *Król Lear*, *Kupiec wenecki*, *Otello*, a także powieści *Lato* J.M. Coetzee oraz monologów autorstwa Wajdiego Mouawada) w reżyserii Krzysztofa Warlikowskiego, zaprojektowałam serię plakatów do sztuk Szekspira. Choć znałam te utwory wcześniej (poza monologami Mouawada, bo te zostały napisane specjalnie dla potrzeb sztuki), *odarcie bohaterów z bezpiecznych narracji*, jak głosił tekst wprowadzający do przedstawienia, wydało mi się doświadczeniem niezwykle intensywnym, dającym możliwość ciekawych reinterpretacji.

Seria, składająca się z trzech plakatów, była prezentowana na 15. Międzynarodowym Biennale Plakatu Teatralnego w Rzeszowie (2015), Golden Bee 12 – Global Biennale of Graphic Design Moscow (2016), 2016 Taipei International Design Award oraz na 8th International Triennial of Stage Poster Sofia (2016), gdzie nominowano ją do nagrody.

W tym okresie zaprojektowałam też serię *Bashō in Łódź* (2014), stanowiącą swoisty eksperyment typograficzno-literacki. Jest to zapis tekstu haiku Munefusy Matsuo (Bashō) fontami *display*, specjalnie zaprojektowanymi przeze mnie na tę okoliczność. To zestawienie, będące działaniem we wspomnianym wcześniej obszarze *pomiędzy*, jest połączeniem zbioru znaków typograficznych, nawiązujących swoim charakterem do tradycji konstruktywistycznych (budowa oparta na geometrii), z poezją haiku (zapis wrażeń).

Prace prezentowano m.in. na wystawach: Golden Bee 11 – Global Biennale of Graphic Design Moscow (2014), *Komunikat LDZ* (Muzeum Plakatu w Wilanowie, 2017), *Asia /Next – Poster Experimental Design Exhibition, China/Taiwan* (2015).

W roku 2016 zaprojektowałam dla Instytutu Polskiego w Sofii plakaty do warsztatów oraz wystawy pod tytułem *Typodialogue* (2016). Prace te realizowałam metodą szablonu, za pomocą którego wykonałam odbitki na tkaninie. Plakaty, poza promocją samych wydarzeń w Sofii, były prezentowane między innymi na Golden Bee 12 – Global Biennale of Graphic Design Moscow (2016) oraz BICeBé 2017 – Biennial of the Poster Bolivia (2017).

Poza plakatami projektowałam w tym czasie również identyfikacje wizualne, publikacje książkowe i katalogi, głównie do wystaw i festiwali sztuki.

W roku 2016 zaprojektowałam identyfikację (logo, plakaty) na 10., jubileuszową edycję międzynarodowego festiwalu sztuki niezależnej Water Tower Art Festival (Sofia, 2016), a w roku 2017 – identyfikację (nazwa, logo, plakaty, katalogi, systemy wystawiennicze) serii wystaw plakatu typograficznego *TYPE + TEXT* (2016–2018). Plakaty do *TYPE + TEXT* były prezentowane m.in. na: 13 Golden Bee (Moskwa, 2018), wystawie *Polska. Rewolucja Graficzna* (Echirolles, Francja, 2018), 3rd Shenzhen International Poster Festival (Chiny, 2018), Wenzhou International Design Biennial 2018 (Chiny, 2018), Ecuador Poster Bienal (Ekwador, 2018), 15th International Poster Biennial in Mexico (Meksyk, 2018).

W roku 2016 zaprojektowałam dla prof. Józefa Robakowskiego książkę poświęconą jego twórczości: *Sztuka to potęga! Przełamywanie fotografii*. Spędziliśmy wiele godzin na porządkowaniu materiału oraz przygotowaniu takiej warstwy graficznej, która nie zdominowałaby tematu głównego (fotografii), a stanowiła jego uzupełnienie. Ostatecznie powstała publikacja, którą określiłabym nawet radykalną w swej skromności (justowany skład tekstu, klasyczny, poza niektórymi stronami, układ fotografii, okładka doborom papieru nawiązująca do lat 60. XX wieku).

Ku mojemu wielkiemu zaskoczeniu książka, nadesłana na konkurs przez wydawcę, otrzymała wyróżnienie w 57. Konkursie PTWK „Najpiękniejsze Książki Roku 2016”. Andrzej Tomaszewski (typograf i komisarz konkursu) w podsumowaniu konkursu pisał tak:

Istotnym elementem estetycznej jakości książki jest zgodność jej treści i formy, czyli odpowiedniość wizualnych efektów dobranych dla prezentacji tematu. Skrótowno mówiąc, chodzi o to, aby w książce nieobecny był dysonans tych składników, np. aby katalog akwarel nie wyglądał jak ewidencja wyrobów betonowych, albo reportaż wojenny z Rwandy nie przypominał wyglądem opowieści o Ani z Zielonego Wzgórza⁶.

Od roku 2014 prowadzę aktywną działalność projektową, wystawienniczą, organizacyjną i badawczą. W tym czasie zrealizowałam wystawy indywidualne, uczestniczyłam także w wielu zbiorowych. Prowadziłam wykłady i warsztaty w Polsce i za granicą, miałam również zaszczyt zasiadać w gronie jury konkursów i przeglądów projektowych o zasięgu krajowym i międzynarodowym. Dzięki współpracy, przyjaźniom, kontaktom i kooperacjom zorganizowałam kilka wystaw.

Wszystkie osiągnięcia i ich dokumentację zamieszczam w załączniku do wniosku o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego: *Wykaz dorobku naukowo-artystycznego*.

⁶ 57. Konkurs PTWK „Najpiękniejsze Książki Roku 2016”, Stowarzyszenie Autorów ZAiKS, Warszawa 2017.

Wskazane osiągnięcie artystyczne

06

OPIS PROJEKTU

W roku 2017 otrzymałam od fundacji In Search Of... propozycję zaprojektowania identyfikacji wizualnej festiwalu muzyki elektronicznej i nowych mediów L'tronica 2017. Zleceniodawca, w postaci grona muzyków, artystów oraz koordynatora ze strony fundacji, przedstawiając wstępne preferencje, zaproponował nawiązanie do 8 bitów oraz zasugerował utrzymanie całości w stonowanej kolorystyce szarości, wskazując na identyfikacje innych festiwali o podobnym nurcie, które zazwyczaj tą właśnie kolorystyką się posługują.

O ile koncepcja 8 bitów wydała mi się uzasadniona i inspirująca (nawiązanie do 8-bitowej grafiki, pikseli z epoki Atari i Commodore, jasnego powiązania z komputerem i przetwarzanymi w nim danymi oraz podkreślenie roli piksela jako wizualnego ekwiwalentu owego przetwarzania), to po wysłuchaniu muzyki, jaka miała zabrzmieć na festiwalu, w żaden sposób nie konotowałam jej ze stonowaną kolorystyką.

Ważną wskazówką była informacja, że pierwsza edycja festiwalu miała być jednodniowa i odbywać się w trybie 12-godzinnym (głównie w nocy). Ta okoliczność nasunęła mi pomysł oświetlenia festiwalu kolorami fluorescencyjnymi.

Założeniem festiwalu był podział na cztery sceny tematyczne, co z kolei zdeterminowało liczbę kolorów (każdej scenie przypisałam inny kolor).

Prace rozpoczęłam od projektu logo (ostatecznie powstało wiele jego wersji alternatywnych, w tym animowanych). Sygnet stanowi połączenie dwóch liter (L'T), złożonych z zaprojektowanych przeze mnie znaków, które w późniejszym czasie rozwinęłam do szerszego zbioru Display Font (litery, liczby, znaki interpunkcyjne, symbole). Podczas testowania tego fontu niemal za każdym razem go modyfikowałam, godząc się ostatecznie z faktem pracy ze zbiorem otwartym. Fontowi L'tronica towarzyszy font do tekstu ciągłego (Fabrikat, HVD Fonts), który w procesie projektowym uznałam za najwłaściwszy w aspekcie relacji.

Ważną częścią projektu (w tym informacyjną) były plakaty festiwalowe. Nawiązałam w nich do początkowych założeń (obecność pikseli), łącząc tę stylistykę ze zdjęciami dostarczonymi przez organizatora, które sprowadzone do skali szarości dobrze kontrastowały z kolorami fluorescencyjnymi, a swoim charakterem jasno informowały o specyfice

impresy. W sumie do tej edycji festiwalu powstał cykl 8 prac (każda dedykowana innej scenie oraz osobne plakaty do wydarzeń pozascenicznych).

Identyfikację uzupełniały: projekt strony internetowej, banery wielkoformatowe, bilety, wlepki, koszulki, torby oraz animowane grafiki, którymi organizator posługiwał się w mediach społecznościowych. Dla potrzeb festiwalu powstały również gadżety w postaci czapek i poduszek. Grafika została tu zrealizowana w technice haftu komputerowego, na który projekt dało się niezwykle łatwo implementować, co w znaczeniu symbolicznym łączyło go z tradycjami przemysłu włókienniczego Łodzi oraz samym miejscem wydarzenia (zespół fabryczny WiMa w Łodzi, dawna fabryka Zakładów Przemysłu Bawełnianego).

W roku 2018 odbyła się druga edycja festiwalu pod nazwą L'tronica 2018 | Survival. Jak wskazuje sama nazwa, organizator borykał się przy jej realizacji z mocno ograniczonym budżetem. Na potrzeby tej edycji zrealizowałam trzy plakaty anonsujące wydarzenie, pozostając przy założeniach pierwotnych (kolorystyce i elemencie piksela), acz nieco modyfikując projekty i wprowadzając do nich efekt poruszenia, dekonstrukcji, stylistyki błędu (noise).

W tym samym roku fundacja In Search Of... powierzyła mi pracę nad międzynarodowym projektem *Ex-L'tronica. Karkowski re:mix*. Projekt ten fundacja realizowała w ramach grantu *Niepodległa* jako ważny element reprezentacji polskiej kultury muzycznej na świecie. Bohaterem tej części festiwalu był kompozytor, prekursor muzyki eksperymentalnej, postać niezwykle, bezkompromisowa, oddana sztuce i własnym ideom: Zbigniew Karkowski. Prześledzenie jego kariery nie było prostym zadaniem, bo pomimo że sam bohater to postać formatu światowego, jego postawa mogłaby stanowić antytezę do dziś tak powszechnej praktyki *self-marketingu*. Po wysłuchaniu kompozycji Karkowskiego oraz lekturze artykułu *Człowiek, którego nie było*⁷ uznałam, że projekt, podobnie jak sam bohater, wymaga pewnych niedopowiedzeń.

Do tej edycji festiwalu powstały dwa plakaty. Oba przedstawiały – w sposób bardzo dyskretny – wizerunek Karkowskiego w połączeniu z grafiką, nawiązującą do stylistyki poprzednich festiwali (K zbudowane z pikseli oraz X o strukturze już nieco bardziej zwartej).

Ponieważ projekt był prezentowany w wielu miejscach na świecie, jeden z plakatów został zaprojektowany z myślą o adaptacji do wielu wersji językowych bez naruszania jego layoutu przy zmianie treści.

INSPIRACJE

Myśląc o muzyce elektronicznej, uznałam stylistykę malarską (gest), mimo jej niewątpliwiej atrakcyjności wizualnej, za nieadekwatną do dziedziny sztuki, która jest zdeteminowana przez liczby i procesy obliczeniowe. Pierwsze działania oparłam na siatce modułowej (piksel – kwadrat), która stała się podstawą projektu i na pierwszym etapie prac determinowała całą identyfikację. Kwadrat/siatka modułowa początkowo stanowił szkielet projektu i określał wzajemne relacje elementów. Inspirowały mnie takie postacie jak Paul Rand, Otl Aicher, Massimo Vignelli, Alan Fletcher, Josef Müller-Brockmann (w swoich pracach wykorzystywali siatki modułowe). Niezwykle też inspirujące były dla mnie działania Wima Crouwela, wirtuoza eksperymentów, który połączył rygorystyczną

logikę strukturalną z ekspresją (warto wspomnieć, że karierę zaczynał jako malarz), i Wolfganga Weingarta, charakteryzujące się malarskim zastosowaniem elementów graficznych i typograficznych, szukaniem między racjonalnością a dekonstrukcją granic możliwych zmian.

Wreszcie Łódzki, powiązany z miejscem festiwalu, utylitaryzm sztuki, logika maszyn, funkcjonalizm, dialog między sztuką a współczesnością, standaryzacja, mechanizacja, konstruktywizm i suprematyzm – to wszystko miało niewątpliwą wpływ na losy wizualne projektu. Użycie siatki jako logicznej zasady rozmieszczania elementów początkowo miało zapewnić czystość i przejrzystość w pewnej opozycji do muzyki noise. Z czasem jednak to rozwiązanie wydało mi się mniej oczywiste i zdecydowałam się na swobodniejsze jego traktowanie.

W tym miejscu warto wspomnieć, że noise, stanowiący odmianę muzyki elektronicznej (również z użyciem sprzętu analogowego), to zasługa Luigiego Russolo, włoskiego futurysty, malarza i kompozytora, którego wiele projektów ma charakter czysto eksperymentalny.

EKSPERYMENTY I RELACJE

Choć w końcowym efekcie siatka modułowa pozostała jedynie elementem domyślnym, nadal determinowała wzajemne relacje wszystkich elementów, nawet w sposób intuicyjny. Organizator, któremu przekazałam część materiałów, mógł sam (przy niewielkiej wiedzy graficznej) komponować (jak z klocków) układy graficzne, które, jak mówił, budował niemal bezwiednie (elementy same się układały).

PODSUMOWANIE

Ogółem dla wszystkich edycji festiwalu powstał cykl 11 plakatów, powiązanych ze sobą kolorystyką i elementami graficznymi, oraz inne materiały składające się na identyfikację wizualną. Plakaty (wydane w technice druku cyfrowego i offsetowego) były prezentowane w miejscach festiwalowych (WiMa Łódź) i miejscach edycji zagranicznych: Nowy Jork (HØLØ), Nantes (Plateforme Intermédia), Berlin (Schwester Martha), Tokio (Kami-Ochiai), Praga (Punctum), Londyn (New River Studios).

Ponadto, choć jest to projekt nowy, plakaty festiwalowe znalazły miejsce na 13 Golden Bee – Global Biennale of Graphic Design (Moskwa, 2018), moich wystawach indywidualnych w Budapeszcie i Dżakarcie (2018), Wenzhou International Design Biennial 2018 (Chiny) oraz 3rd Shenzhen International Poster Festival (Chiny, 2018).

Dokumentacja projektu *L'tronica* znajduje się w załączniku do wniosku o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego: *Dokumentacja wskazanego osiągnięcia artystycznego*.

⁷ J. Skolimowski, *Człowiek, którego nie było*, Dwutygodnik, <https://www.dwutygodnik.com/artykul/4995-czlowiek-ktorego-nie-bylo.html> [dostęp: 20.02.2019].

Działalność popularyzująca sztukę

07

W okresie objętym sprawozdaniem habilitacyjnym miałam okazję uczestniczyć w rozmaitych inicjatywach, popularyzujących sztukę i projektowanie graficzne. Były to m.in. komisje konkursowe, w których występowałam w roli jurora, organizacja wystaw i spotkań z projektantami oraz wiele działań o charakterze publicystycznym.

Miałam zaszczyt i przyjemność uczestniczyć m.in. w obradach jury: Poster for Tomorrow (Paryż, 2017), 4th International Poster Competition Segunda Ilamada (Meksyk, 2015 i 2018), Międzynarodowego Biennale Plakatu Studenckiego w Lublinie (2015), Ecuador Poster Bienal (Quito, 2016), International Poster Contest 2017: Children's Rights (Meksyk, 2017), Golden Turtle Creative Competition (Moskwa, 2018), Niezwykłe oblicza Krakowa. 40 lat na liście Światowego Dziedzictwa UNESCO (Kraków, 2018), 2nd PosterFest (Budapeszt, 2018).

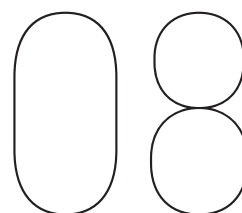
Dzięki przyjaźniom, wspaniałej współpracy i wsparciu dużej liczby osób, zorganizowałam wiele wystaw. Wśród nich znalazły się: *Międzynarodowa Wystawa Plakatu Typograficznego TYPE + TEXT*, pokazywana w wielu miejscach i różnych odsłonach: *TYPE + TEXT | Rok Awangardy* (Muzeum Miasta Łodzi, 2017), wystawa nominowana do nagrody Wystawa Roku w plebiscycie Plastra Kultury, *TYPE + TEXT | Cracovia* (Dydo Poster Gallery, 2018), wystawa w ramach Międzynarodowego Biennale Plakatu w Warszawie, *TYPE + TEXT | DXB* (Dubai Design Week, 2018), *Plakátok. Polska i Węgry* (Dydo Poster Gallery, 2018), *The Graphic Language of Byoung-il Sun* (Galeria Wschodnia, Łódź, 2019).

W ramach działalności propagującej sztukę plakatu od 2013 roku prowadzę również badania dotyczące aktualnych tendencji i nurtów, pojawiających się w obszarze projektowania graficznego pod wpływem nowych technologii, a także zjawisk przejściowych, jak mody i trendy. Badania te są oparte na uczestnictwie i dokumentowaniu wydarzeń, prezentujących wzmiankowane obszary, oraz analizie prac podczas wystaw i w ramach obrad jurorskich gremiów. Informacje o wybranych wydarzeniach publikuję na blogu Poster/Blog⁸ (ponad 20 tysięcy czytelników w chwili przygotowywania rozprawy habilitacyjnej), który, poza miejscem prezentacji prac, stanowi źródło referencji dla czytelników.

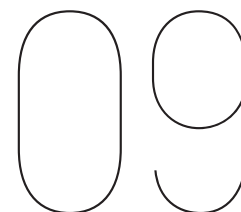
Dokumentację zamieszczam w załączniku do wniosku o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego: *Dokumentacja działalności popularyzującej sztukę*.

Podsumowanie

Z eksperymentami jest pewien kłopot – mogą oznaczać wyjście z bezpiecznego, znanego rejonu. Mimo to nieznane, które czasem bywa przecież ryzykowne, wydaje mi się niezwykle inspirujące. Sądzę, że w każdej pracy twórczej najważniejszy jest właśnie obszar eksperymentu. Bez niego trudno o rozwój, a tym bardziej postęp. Cieszę się tym, że nie wiem, co powstanie jutro, że ciągle przede mną jest coś nowego. Za najważniejsze wartości sztuki uważam bezinteresowność i wolność: stan, w którym możemy niczego nie zakładać ani niczego nie wykluczać. Nie jest to jednak stan braku odpowiedzialności. Przeciwnie, dla artysty, bez względu na dziedzinę, jaką się zajmuje, każdy przejaw aktywności twórczej stanowi swego rodzaju komunikację i konfrontację z otaczającym światem. Dobrze, aby było to spotkanie bezinteresowne, ale wzbogacające każdą ze stron.

Dydaktyka

Eksperymentujcie, nie bójcie się błędów i pomyłek, ale upewnijcie się, że popełnicie je po raz pierwszy⁹.

WSTĘP

Moja droga dydaktyczna różni się od standardowej. Pracy ze studentami nie podjęłam od razu po ukończeniu własnej edukacji na uczelni. Wcześniej niemal 20 lat działałam jako samodzielna projektantka.

W roku 2014 rozpoczęłam pracę dydaktyczną w Polsko-Japońskiej Akademii Technik Komputerowych w Warszawie. Ówczesny dziekan Wydziału Nowych Mediów tej uczelni, prof. Marian Nowiński, po moim półrocznym asystowaniu w jego pracowni Grafiki Projektowej, powierzył mi funkcję prowadzącej pracownię Typografii i Liternictwa. Propozycję uznałam nie tylko za wyraz niezwyklego zaufania, ale też za nowe, ciekawe wyzwanie.

Od roku 2014 jestem zatrudniona (pierwszy etat) na Wydziale Sztuki Nowych Mediów PJATK na kierunku grafika.

W październiku 2018 roku, w związku ze zmianami programowymi, nowe Władze Wydziału powierzyły mi funkcję prowadzącej pracownię dyplomującą: *Zintegrowaną pracownię grafiki projektowej* (dla studentów studiów 2. stopnia).

Realizuję również zajęcia na kierunku architektura wnętrz, gdzie prowadzę pracownię: *Wstęp do komunikacji wizualnej, Komunikacja wizualna, Portfolio, Aneks dyplomowy*.

Jestem też członkiem Rady Programowej oraz promotorem prac licencjackich (a od roku 2018 – także magisterskich).

W pracy dydaktycznej staram się stosować jasne i klarowne zasady, zarówno w podawaniu treści ćwiczeń (w postaci *briefów* zawierających terminarz), jak i kryteriów oceny. Korzystam z moich doświadczeń w pracy z klientami, gdzie brak klarowności tych zasad utrudniał niekiedy rozumienie samej idei projektu. Jednocześnie chcę pomóc studentom w zbudowaniu systematyki pracy i zarządzania projektami, co w moim odczuciu stanowi podstawę każdej pracy, nie tylko pracy projektanta. Moim celem jest zachęcenie studentów do studiowania nie tylko przedmiotów, ale i siebie, szukania nowych ścieżek, eksperymentowania i odwagi. Własną postawą staram się udowodnić, że wykraczanie ponad to, co musimy lub powinniśmy, choć wymaga wysiłku, ma głęboki sens. Z moich obserwacji wynika, że partnerskie traktowanie studenta daje lepsze rezultaty, niż nadmierne dystansowanie się, oczywiście przy zachowaniu zdrowych relacji przez obie strony.

Spory nacisk kładę na współpracę, w tym międzynarodową. Dzięki wielu kontaktom i przyjaźniom udało mi się niektóre moje projekty pozauczelnianie połączyć w działania wspólne ze studentami pracowni, które prowadzę. Uważam, że dynamiczny i urozmaicony program motywuje studentów i poszerza nie tylko ich wiedzę o przedmiocie, ale i o świecie. W miarę możliwości zapraszam gości na wykłady oraz proponuję studentom warsztaty z zaproszonymi artystami.

W latach 2014–2018 moją główną aktywność dydaktyczną prowadziłam w pracowni Typografii i Liternictwa. Było to ogromne wyzwanie, ponieważ studiowało tu w każdym semestrze ok. 100 osób (podzielonych na grupy). W pracowni zwykle wspierała mnie jeszcze jedna osoba: asystent techniczny (informatyk, który od strony technicznej wspomagał studentów przy realizacjach). Zajęcia w pracowni realizowałam według swojego autorskiego programu, który niemal w każdym roku podlegał modyfikacjom i aktualizacjom. Każde ćwiczenie poprzedzałam wykładem wprowadzającym do zagadnienia, aby studenci mogli w łatwy sposób zrozumieć nie tylko treść zadania, ale i jego cel. W pracowni podejmowaliśmy szereg zagadnień i problemów towarzyszących projektom oraz mierzyliśmy się z ich realizacją techniczną (często ze skutkiem dobrym). Program, dość intensywny, był podzielony na sześć bloków tematycznych: rozpoczynając od analizy jednej litery, poprzez coraz bardziej złożone ćwiczenia, skład tekstu, na typografii kinetycznej kończąc.

W procesie kształcenia i nauczania przedmiotu typografia i liternictwo moim najważniejszym celem było zainteresowanie studentów, najogólniej mówiąc, typografią oraz zachęcenie ich do samodzielnego pogłębienia tej wiedzy. Oczywiście miałam świadomość, że nie wszyscy studenci wybiorą tę dziedzinę jako swoją specjalizację, natomiast wszyscy w późniejszej pracy w taki czy inny sposób będą posługiwać się literą. Mam nadzieję, że będą to czynić swobodnie i kreatywnie, ale z zachowaniem podstawowych norm estetycznych i rzetelną kompetencją.

Podczas kursu typografii i liternictwa starałam się aktywizować studentów do samodzielnej działalności, by oprócz obowiązkowych ćwiczeń realizowali prace wykraczające poza wymagany program.

Studenci z entuzjazmem podchodzili do tych zadań i zaskakiwali pomysłami. Na przykład na potrzeby jednego z ćwiczeń (samodzielne przygotowanie wykładu o wskazanym typografie) wykazali się inicjatywą, a nawet odwagą, i poprosili o wywiad via Skype samego Erika Spiekermanna. Typograf w odpowiedzi nadesłał swój kalendarz, a po wpisaniu się przez studentów w jeden z niewielu dostępnych tam dni, udzielił niezwykle interesującego wywiadu, którego mogli wysłuchać wszyscy studenci, ucząc się tyleż o typografii, co i o tym, że zawsze warto pytać.

Studentów zachęcam również do udziału w projektach, konkursach lub warsztatach międzynarodowych. W ankietach studenci ocenili program pracowni jako wymagający i dynamiczny. Mimo to wielu z nich swoją pracą znacznie wykraczało poza stawiane im wymagania.

Z wielką satysfakcją obserwuję sukcesy studentów, które świadczą nie tylko o ich talencie, ale i o ogromnym zaangażowaniu. Zaangażowaniu rodzącym nowe pomysły, rozwiązania, możliwości i dyskusje, dzięki którym uczymy się od siebie nawzajem.

Moi studenci zdobyli немало nagród i wyróżnień, a ich prace były prezentowane na wielu międzynarodowych wystawach. Wśród najważniejszych naszych osiągnięć warto, jak sadzę, wymienić:

PROJEKT TEXT MESSAGE

W roku 2016 otrzymałam zaproszenie do poprowadzenia warsztatów na francuskiej uczelni École intuit.lab (w Paryżu i Aix-en-Provence). Uczelnia ta, choć pozostawiała pełną swobodę w wyborze tematyki, poprosiła o wcześniejszy program warsztatów. Na etapie przygotowań do wyjazdu szukałam sposobu, by zaangażować w ten projekt moich studentów. Pomysł podsunęli mi niejako oni sami. Powszechnie wiadomo, że główny trzon komunikacji młodych ludzi odbywa się przy użyciu telefonu komórkowego, otworzyliśmy więc między moimi a francuskimi studentami debatę na temat roli komunikacji. Projekt *Text Message* stanowi swoistą podróż w jej obszarze. W projekcie (podzielonym na trzy etapy) uczestniczyło ponad 100 studentów z trzech uczelni polskich i francuskich. Moi studenci nagrali krótkie wiadomości video, które zostały zaprezentowane ich francuskim kolegom. Francuscy studenci (École intuit.lab w Paryżu i Aix-en-Provence) odpowiedzieli na te wiadomości w formie plakatu typograficznego. Następnie nowa grupa moich studentów przeanalizowała wcześniejsze dialogi, podsumowując wybraną interakcję swoją pracą graficzną. Autorzy zaprezentowali odmienne, często zaskakujące interpretacje tego samego komunikatu, a także, pomimo nałożonych ograniczeń (wskazana kolorystyka i fonty), różnorodność kreacji graficznej. Podczas realizacji projektu sformułowano też mnóstwo ciekawych wniosków, z których jeden z najważniejszych odnosi się do tego, że to, co „pomiędzy”, powinno łączyć, a nie dzielić.

Rezultaty projektu można obejrzeć na stronie www.textmessage.pja.edu.pl oraz w publikacji wydanej drukiem i dostępnej online (https://issuu.com/textmessage/docs/text_message_598b947db87c8a).

Projekt został zaaprobowany przez Międzynarodowe Stowarzyszenie Typograficzne (Association Typographique Internationale – Atypl) i zaprezentowany na wystawie plenerowej w ramach Atypl Warsaw 2016. Prezentowałam go również na wystawie w Chinach (w galerii w Academy of Fine Arts w Hebei, 2017).

Przygotowana przeze mnie identyfikacja wizualna tego projektu była obecna na wielu wystawach i przeglądach, między innymi na The 2nd Shenzhen International Poster Festival (Shenzhen Art Museum, 2016), Hong Kong International Poster Triennial 2017 (Hong Kong Heritage Museum, 2017/2018).

PROJEKT TYPE UNITE

Od 2017 roku wraz ze studentami biorę udział w międzynarodowym projekcie typograficznym *Type Unite*.

Uczestnikami projektu są pracownie typografii i projektowania graficznego uczelni z dziewięciu państw: Chin, Ekwadoru, Emiratów Arabskich, Danii, Indonezji, Korei

Południowej, Meksyku, Turcji i USA. Projekt jest inicjatywą oddolną samych wykładowców, z którymi dzielimy się doświadczeniami, spostrzeżeniami, a także obowiązkami niezbędnymi przy realizacji projektu. Mimo że uczestnicy pochodzą z różnych krajów i każdy z tych krajów używa innego języka, wspólnie szukamy aspektów, które są zrozumiałe poza językami i kulturami. W ramach tego przedsięwzięcia prace moich studentów były eksponowane na licznych wystawach na uczelniach partnerów projektu (w Dżakarcie, Seulu, Çanakkale, Istambule, Dubaju).

INNE SUKCESY STUDENTÓW

Prace moich studentów były prezentowane – lub także nagradzane – na następujących wydarzeniach:

Plakat Dagmary Wrony zdobył wyróżnienie na 8th International Student Poster Competition, Skopje 2015; jej praca znalazła się na wystawach w ramach Skopje Design Week 2015 (2015) i ONE Design Week Plovdiv (2016). Prace Palomy Kałuzińskiej, Katarzyny Paż, Filipa Stecia i Marty Brandeburskiej były eksponowane w Minneapolis (USA) w ramach projektu *Ficciones Typografika*, prowadzonego przez amerykańskiego kuratora i typografa Erika Brandta, oraz opublikowane na stronach Typo/Graphic Posters (2015 i 2016), Igor Rams został finalistą International Student Poster Biennale Lublin 2015. W 2015 roku Jan Daciuk zdobył tytuł finalisty w konkursie BLEND 2015 International Typography Design Award w Chinach. Dominika Pulkowska, Karolina Palińska, Paloma Kałuzińska i Zoriana Tuszakowska znalazły się w gronie zwycięzców Typography Day 2016 w Indiach (ich prace były prezentowane na wystawie i publikowane w katalogu). Studenci: Olena Kolbiagina, Krystyna Nowek, Irina Dudkina, Mikołaj Janiw zostali finalistami Typomania International Typography Video Festival (Moskwa, 2016), a studentki Olena Kolbiagina i Irina Dudkina uczestniczyły w festiwalu w Moskwie dzięki wsparciu naszej uczelni. Estera Welchar i Kamil Bednarski zostali zakwalifikowani do festiwalu Motyf 2016 (Mainz, Niemcy).

Anna Molicka uczestniczyła w międzynarodowym projekcie *Show Us Your Type*. Jakub Krasoń został finalistą TypoDay 2017: „Typography and Diversity” (Colombo, Sri Lanka, 2017). Estera Welchar została finalistką Typomania International Typography Video Festival (Moskwa, 2017). Praca Karoliny Bloch znalazła się w gronie 30 finałowych prac międzynarodowego konkursu plakatowego Mut zur Wut (Niemcy, 2018).

W roku 2018 moi studenci mieli szansę skonfrontować swoje osiągnięcia z pracami profesjonalistów z Polski i Węgier na wystawie *Plakátok* w galerii Dydo w Krakowie (2018).

Praca Neli Sroki zdobyła 1. nagrodę w konkursie „100 lat plakatu w Polsce!”, zorganizowanym przez HP oraz Digiprint (2019).

PRACE DYPLOMOWE

Od roku 2014 byłam promotorem głównym około 20 prac licencjackich (z których wiele otrzymało wyróżnienia). Były to projekty o różnorodnej formie i tematyce: od projektów artystycznych i eksperymentalnych po użytkowe, zawierające elementy praktyczne (budżet, strategia, różne technologie). Tematyka i zakres prac dyplomowych zazwyczaj są podsumowaniem doświadczeń studentów z ostatnich dwóch lat studiów oraz ich indywidualnych wyborów i zainteresowań. Wytyczne projektu dyplomowego formułuję indywidualnie dla każdej pracy tak, aby projekt dyplomowy stanowił ciekawe wyzwanie i ważne osiągnięcie dla jego autora.

Studenci mojej pracowni dyplomowej zrealizowali szereg interesujących projektów dyplomowych, takich jak: *Grafomania* (analiza gestu i indywidualnego śladu w zestawieniu z programowaniem), *Type Trend* (kolekcja ubrań inspirowanych typografią), rozbudowana identyfikacja wizualna wydarzenia kulturalnego (logo, siatka, plakaty, publikacja, piktogramy, projekt statuetki, strona internetowa, prezentacja, budowanie marki poprzez zaplanowaną strategię), eksperymentalny tom poezji z elementami AR, *TypeTurn* – gra liternicza, inspirowana zagadnieniami konstrukcji i dekonstrukcji.

Projekt gry edukacyjnej, zrealizowany w mojej pracowni dyplomowej przez Weronikę Racz, stanowiący jednocześnie próbę klasyfikacji krojów pisma, znalazł się w finale konkursu 40 najlepszych prac dyplomantów kierunków projektowych z krajów Grupy Wyszehradzkiej: Graduation Project 2018, oraz był prezentowany na festiwalu Motyf 2018 w Dublinie, a gra *TypeTurn* autorstwa Igora Ramsa znalazła się w finale 13. Międzynarodowego Konkursu Studenckiej Grafiki Projektowej Agrafa 2019 (ASP Katowice).

Przykłady prac studentów, które powstały pod moją opieką artystyczną, znajdują się w załączniku do wniosku o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego: *Dokumentacja osiągnięć dydaktycznych*.

WYBRANE WYKŁADY I WARSZTATY POZA UCZELNIĄ (W POLSCE I NA ŚWIECIE)

- Text Message* – École intuit.lab, Paryż, 2016 (międzynarodowe warsztaty typograficzne)
- Text Message* – Aix-en-Provence, Paryż, 2016 (wykład)
- Typodialogue* – Sofia, Bułgaria, 2016 (międzynarodowe warsztaty typograficzne, prowadzenie wraz z Martynem Kramkiem)
- Tower Bridge International Design Festival 2017* – Academy of Fine Arts in Hebei, Chiny (wykład na konferencji i organizacja wystawy prac studenckich)
- Między słowem a obrazem* – Gengdan Institute of Beijing University of Technology, Pekin, Chiny, 2017 (wykład)
- Między słowem a obrazem* – Beijing Institute of Graphic Communication, Pekin, Chiny, 2017 (wykład)
- Celebrating Volunteerism* – America and Worldwide, Dżakarta, Indonezja, 2018 (wykład online)
- Uczyć literę / uczyć literę* – Konferencja – dydaktyka typografii (wykład na konferencji), ASP Kraków, 2018
- Między słowem a obrazem* – Instytut Polski w Budapeszcie, 2018 (wykład)
- Między słowem a obrazem* – Budapest Metropolitan University, Budapeszt, 2018 (wykład i prowadzenie warsztatów)
- Między słowem a obrazem* – wykład w ramach *Once in a Blue Moon*, Holandia, 2018
- Między słowem a obrazem* – Samyook University, Seul, Korea, 2019 (wykład)
- Między słowem a obrazem* – Namseoul University, Cheonan, Korea Południowa, 2019 (wykład)
- Między słowem a obrazem* – Sangmyung University, Seul, Korea Południowa, 2019 (wykład)
- Między słowem a obrazem* – Mass C&G, Seul, Korea Południowa, 2019 (wykład)

Dokumentacja wybranych wykładów i warsztatów poza uczelnią znajduje się w załączniku do wniosku o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego: *Dokumentacja osiągnięć dydaktycznych*.

dr Agnieszka Ziemiszewska-Maik

Summary of professional accomplishments

Faculty of New Media Arts
Polish-Japanese Academy
of Information Technology

Warsaw 2019

Table of contents

- 01 Personal information
- 02 Diplomas and academic degrees
- 03 Employment in scientific units
- 04 Archives
- 05 Introduction
- 06 Recommended artistic achievement
- 07 Conclusion
- 08 Activities that popularize art
- 09 Didactics
- 10 Documentation

01—03

**ARTISTIC ACHIEVEMENT ASPIRING TO MEET
THE REQUIREMENTS OF THE ACT**

According to the formal requirement, as an artistic achievement aspiring to meet the conditions specified in art. 16 sec. 2 of the Act of March 14, 2003 on academic degrees and academic title as well as on degrees and titles in the field of art (Journal of Laws No. 65, item 595, as amended)

I would like to indicate the following project:

L'tronica:

L'tronica (2017), *L'tronica Survival* (2018)
and *Ex-L'tronica. Karkowski re:mix* (2018),

which is composed of:

a set of posters created in 2017–2018

(digital and offset printing in B1 format)

elements of visual identification: display font, logo,

graphic elements system along with their

implementation on various media and techniques.

PERSONAL INFORMATION

Name and surname: Agnieszka Ziemiszewska-Maik

DIPLOMAS, SCIENTIFIC / ARTISTIC DEGREES

27.09.2013

Doctoral degree in the field of visual arts, in the artistic discipline:
fine arts

Faculty of Graphic Arts at the Academy of Fine Arts in Warsaw

Title of the doctoral thesis:

Nothing personal. Poster – an autonomous visual message.

Thesis promoter: prof. Mieczysław Wasilewski

Thesis reviewers: prof. Tomasz Bogusławski, prof. Lech Majewski

11.06.1997

Master's degree in art

Faculty of Graphic Arts and Painting at the Academy
of Fine Arts in Łódź

Title of the diploma thesis:

Visual identification of the Wratislavia Cantans festival.

Thesis promoter: prof. Jerzy Treliński

INFORMATION ON PREVIOUS EMPLOYMENT

From 2014 until present – assistant professor
at the Faculty of New Media Arts
of the Polish-Japanese Academy
of Information Technology in Warsaw

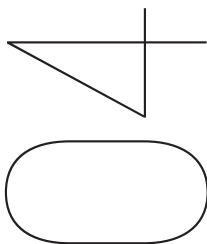
Archives

When starting to write this summary of professional accomplishments, I faced the necessity of ordering, summarizing and finally choosing what was significant and important to me in the creative process, and rejecting what seemed to be less important with the benefit of hindsight.

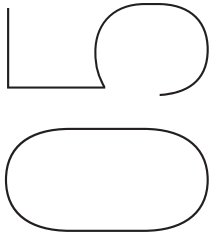
In preparing this summary, I used a narrative which, I hope, will help us understand this process. My aim was to organize events (according to their time and place) which influenced some of my creative decisions and the resulting artefacts.

Each chapter is accompanied by a quote or thought that, according to my intention, is meant to constitute a brace for the following statements.

During organisation of my materials, although I was looking back, Derrida's thought¹ seemed particularly close to me with regard to the main purpose of reflection on the archive, which, as he wrote, may be connected with thinking about the future in the context of what is expected to come in an unexpected form.

¹v. J. Derrida, *Fever of archives. A Freudian impression*, Institute of Literary Research of the Polish Academy of Sciences, Warsaw 2016

Introduction

Years 1993–2010 → Łódź → Process

If we want to speak to people, we need to know their language. In order to design for understanding, we need to understand design.²

At the time when I was studying at the Academy of Fine Arts in Łódź, design graphics was considered by the students to be a promising and forward-looking field that was less artistic than printmaking or painting. The last two fields were equally interesting to me, but ultimately I chose design graphics as a specialization. In later years, I understood that this choice is not in any way limitative; just the opposite, I often considered graphic design as an area of activities that go beyond mere function and form.

I completed my master's thesis in accordance with my contemporary fascinations – baroque music and visual identification. As a side note, I'd like to add that in my postdoctoral dissertation I will return, in a slightly different dimension, to the Academy of Fine Arts in Łódź as well as to music and visual identity created for its purpose.

After graduation, I worked – first alone, then with the team – on implementation of catalogue projects, packaging and visual identification systems, both for corporations, cultural institutions and local businesses. From the very beginning of my work, I have adopted certain rules: I listened to the comments of the clients (I did not always implement their suggestions, for which the clients thanked me sometimes), I treated clients as partners who do not have to be knowledgeable about designing (I still distant myself from all the publications such as: *What does the graphic designer's psyche have to endure?*), and the word 'deadline' had a real meaning to me. And of course, I tried to design in such a way as to obtain both the customer's and my own satisfaction from the project.

I have received several awards and distinctions for the projects created at that time, among which, I think the following are worth mentioning: awards for packaging designs in the Art of Packaging reviews in Poznań (2009, 2010 and 2011), Platinum Award at 40 Creativity Annual Awards (Kentucky, USA, 2010).

In addition to commissioned work, I have also implemented projects which I then described as 'hobby projects', and which later resulted in significant changes in my professional life.

For me, that time was not only the stage of learning many new issues and techniques, time and team management, but above all, it allowed me to build my own work system.

² M. Yalanska, 20 *Wise Thoughts by Typography Master Erik Spiekermann*, <https://tubikstudio.com/20-wise-thoughts-by-typography-master-erik-spiekermann> [dostęp: 20.02.2019].

Years 2009–2013 → Łódź → Between

*We should try to involve people more than dictate them how they should think.*³

In 2010, the above-mentioned changes took place in my professional life. Work only on the basis of commercial orders, which, however, is sometimes limited by certain frameworks (mainly marketing ones), seemed to be not very progressive in the long run.

In the autumn of 2010, I took risky decision, as it seemed to me at the time – initially about the reduction of the quantity, and finally about backing out from commercial projects. At that time, I started working on a PhD at the Academy of Fine Arts in Warsaw. I explained the aforementioned risk with the following sentence: *Why do we collect things that can be lost so easily*, which was read by me in a publication.

For me it was an extremely intense period both creatively and intellectually. It gave a new perception, opened new perspectives, and also a certain distance from what I had been doing in recent years.

In later years, when presenting my achievements in lectures, I often titled them: *Between word and image*. The *word* was a symbolic reference to Łódź and its most important intangible traditions (typography), and the *image* was a reference to Warsaw (illustration, Polish School of Poster). *Between* seems to be the most appropriate term to describe the extremely fascinating area that I discovered then.

During the Warsaw period, I completed a number of projects of various nature and range. I was fascinated by the change, or rather the possibility of giving new meaning to words and images, by placing them in a new, mutual relationship, the freedom of interpretation that can be given to the recipient, subversive activities. When presenting my works, I often used media almost exclusively associated with commercial content (citylights and billboards).

In 2011, I designed a series of works with the common title *Myśli Ambiwalentne* [*Ambivalent Thoughts*], in which I used popular statements. By juxtaposing them with the pictures, I left the extensive field of interpretation to the recipients. The recipients were divided, according to the title of the cycle, into enthusiasts and critics.

The specificity of displaying content in public space is quite special and is significantly different from exhibiting works in the gallery space (considered to be more elitist), where the recipient usually expects what he will find there. It was not about decorating the space – the dialogue with the recipient, often surprising and even risky, was the essence.

³This sentence, though not a literal translation, is inspired by the statements of British designer and typographer, Neville Brody. He has repeatedly stressed out that while designing, he is not so much interested in design itself but in the communication process, i.e. the way in which the designer can communicate with the environment and the recipients through the work done. In the interview with the *Designboom Magazine*, when asked about his own motto, he replied that the lack of a motto is his motto, and his mantra is as follows: *Be aware*.

Communication (also non-verbal), although being an intentional process, assumes a purpose, is subject to distortions (prejudices, stereotypes, misinterpretations).

This series, apart from the exhibition in the public space, was presented at many exhibitions in Poland and in the world, and one of the works of the series was awarded the Grand Prix of the 22nd Polish Poster Biennale (BWA Contemporary Art Gallery, Katowice, 2011).

By staying in the public space, in 2013, I have completed a series of works entitled *Nic Osobistego [Nothing Personal]*. I have exhibited this cycle on billboards and banners in Lublin, Łódź, Warsaw and Toruń.

The idea behind the project, apart from presenting the poster in the public space, was to activate local communities (acquaintance with art), showing the strength and role of the visual message and the role of the recipient. The range of this action, thanks to numerous cooperation activities, outgrew my original assumptions, as it has also attracted attention abroad – its Swedish language version was presented as part of the Window Shopping Project (Färgelanda, Högsäter, Sweden, 2013) and was awarded by the Canadian Social Good Design Awards (Toronto, 2013).

In addition to the works mentioned above, I have also implemented many other projects that are in the area of a more classical understanding of the term 'graphic design'. Among other things, I designed the following visual identifications: The International Dance Theatres Festival Open Stage in Tarnów (Tarnów, 2011), the Łódź of Four Cultures Festival (2012), the 16th International Street and Open-Air Theatres Festival – FETA (Gdańsk, 2012), the Promised Land Art Festival (Municipal Art Gallery in Łódź, 2012–2013).

It is worth mentioning that although the above-mentioned projects were based on commission, their implementation was extremely important to me – creative freedom.

Festival posters have been presented on many poster reviews, including: the 6th China International Poster Biennial Hangzhou (China, 2013), Taiwan International Poster Design Award & Taiwan International CI Design Award (Taipei, 2013), Lahti Poster Triennial (Finland, 2014), ABC of Modern Polish Posters (Ankara, Turkey, 2014), and the logotypes of Promised Land Art and Open Stage were included in the *Second Polish Exhibition of Graphic Symbols* (2015), presented at numerous exhibitions (2015–2018) and in the publication accompanying this exhibition.

Years 2014–2018 → Łódź and Warsaw → Experiments

*I believe that in design, 30 percent dignity, 20 percent beauty and 50 percent absurdity are necessary.*⁴

I started the year 2014 with the realization of *Marzenia [Dreams]*. With eight letters (Hermes font) cut out from styrofoam, which formed the word *Marzenia [Dreams]*, I was travelling all over Poland and leaving them in selected places, often without supervision, at the disposal of the public. The reactions were different: from treating the letters as a background to selfies, through confessions of those, who noticed the author, creating new words, to probably the strangest reaction in Sopot, where one of the sunbathers asked me directly whether dreams are mine and when she received an affirmative answer she asked: is this a provocation?

This project falls within the scope of *site-specific* activities rather than strictly graphic designing, but it made me aware of the context (for example, 'dreams' in the philosophical sense, in the context of physical eight objects, letters), and it probably reminded the recipients of important matters.

In February 2014, the Polish Cultural Portal O.pl asked me to write an article about *Who is the owner of the public space?* I would like to mention that I do not feel like an expert, authorized to answer such questions, and I prefer to stand in the position of an observer rather than a reviewer, but I identify myself with some fragments of this statement to this day. I wrote then: *public space is a place for art, perhaps the only place where an artist has the chance to reach a wide spectrum of recipients, a place for social debate that art can initiate. This space is not only an extension of the way to communicate with the recipient, but it also allows the art to go outside, even outside the area of art itself, the place of activation, the search for what unites us – the common 'territory'*.⁵

In 2014, inspired by political debates, I designed the poster entitled *Poglądy Polityczne [Political views]*. Work, extremely simple in its idea, using the sign of 'wind indicator', seemed to me an adequate visual equivalent of the title.

The poster was among the best works of the German review – *Mut Zur Wut* (Heidelberg, 2014), it was presented at outdoor exhibitions in Heidelberg and London, as well as at the 13th International Triennial of the Political Poster Show (Mons, Belgium, 2017). In 2017, it was published in the book entitled *Power Poster! Great Posters and How to Make Them* (Cicada Books, London 2017).

⁴ Quote is a sentence by Shigeo Fukuda, a legendary Japanese designer. Design is History, <http://www.designishistory.com/1960/shigeo-fukuda/> [access: 20/02/2019].

⁵ A. Ziemiszewska, *Who is the owner of the public space?*, O.pl magazine, <http://magazyn.o.pl/2014/agnieszka-ziemiszewska-do-kogo-nalezay-przestren-publiczna/#> [access: 20/02/2019].

In 2015, the 'Rewiry' Studio of Socially Engaged Art from Lublin asked me to prepare a poster for their artistic action named *Polish-Polish War*. The subject seemed as large to me as risky. In response, I prepared a few proposals, from which the studio ultimately chose a poster, presenting a glass with a white and red liquid, which (implicitly) can be mixed with a knife, placed in the mentioned glass.

Apart from the promotion of the event itself, the work was presented on poster reviews in Poland and around the world, including Golden Bee 12 – Global Biennale of Graphic Design Moscow (2016).

The subject of freedom, the meaning of which has been redefined recently, was addressed by me by designing a poster (in fact posters, because ultimately the organizer chose two works) to the *Freedom* exhibition (2014) in the Warsaw 'Schody' Gallery. The works, one of which presents the stone held in the hand, and the other presenting a tongue, were presented, among others on the 24th International Poster Biennale, Golden Bee 11 – Global Biennale of Graphic Design Moscow (2014), BICeBé 2015 – Biennial of the Poster Bolivia (2015), Lahti Poster Triennial (2017), the 13th International Poster Biennial in Mexico (2014), and one of the posters was awarded a special jury award in the Visual Communication Design category during 2014 Taipei International Design Award. Both works have been published in the book entitled *The Art of Polish Poster* (Bosz, 2018).

Inspired by the play entitled *The African Tales by Shakespeare* (based on Shakespeare's texts: *King Lear*, *Merchant of Venice*, *Othello*, novel entitled *Summertime* of J.M. Coetzee and monologues by Wajdi Mouawad) directed by Krzysztof Warlikowski, I designed a series of posters for Shakespeare's plays. Although I knew these pieces of work before (except for Mouawad's monologues, because they were written specifically for the needs of the play), depriving the heroes of safe narratives, as announced by the introductory text to the performance, it seemed to me an extremely intense experience, giving the opportunity for interesting reinterpretations.

The series, consisting of three posters, were presented at the 15th International Theatre Poster Biennale in Rzeszów (2015), Golden Bee 12 – Global Biennale of Graphic Design Moscow (2016), 2016 Taipei International Design Award, and at the 8th International Triennial of Stage Poster Sofia (2016), where it was nominated for the award.

During this period, I also designed the *Basho in Łódź* series (2014), which is a typographic and literary experiment. This is the haiku text of Munefusy Matsuo (Bashō) written with display fonts, specially designed by me for this occasion. This juxtaposition, being an activity in the aforementioned 'between' area, is a combination of a set of typographic characters, referring to constructivist traditions (construction based on geometry), with haiku poetry (record of impressions).

The works were presented, among others on the following exhibitions: Golden Bee 11 – Global Biennale of Graphic Design Moscow (2014), *LDZ Communiqué* (Poster Museum in Wilanów, 2017), *Asia / Next – Poster Experimental Design Exhibition, China and Taiwan* (2015).

In 2016, I have designed posters for workshops and exhibitions titled *Typodialogue* (2016) organised by the Polish Institute in Sofia. I carried out these works using a template method, with the help of which I made prints on the fabric.

Posters, apart from the promotion of the events in Sofia, were presented, among others, at Golden Bee 12 – Global Biennale of Graphic Design Moscow (2016), BICeBé 2017 – Biennial of the Poster Bolivia (2017).

At that time, apart from posters, I have also designed visual identifications, books and catalogues, mainly for art exhibitions and festivals. In 2016, I have designed the identification (logo, posters) for the 10th jubilee edition of the international festival of independent art – Water Tower Art Festival (Sofia, 2016), and in 2017 – the identification (name, logos, posters, catalogues, exhibition systems) of a series of typographic poster exhibitions named *TYPE + TEXT* (2016–2018). Posters for *TYPE + TEXT* were presented, among others on: 13 Golden Bee (Moscow, 2018), *Polish Graphic Revolution* (Echirolles, France, 2018), the 3rd Shenzhen International Poster Festival (China, 2018), Wenzhou International Design Biennial 2018 (China, 2018), Ecuador Poster Bienal (Ecuador, 2018), the 15th International Poster Biennial in Mexico (Mexico, 2018).

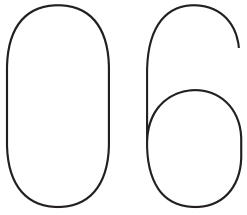
In 2016, I have designed, for prof. Józef Robakowski, a book, devoted to his work: *Art is power! Breaking photography*. We spent many hours on organizing the material and preparing such a graphic layer that would not dominate the main subject (photography) but would complement it. In the end, a publication was created, which I would even define as radical in its modesty (justified composition of the text, classic, except some pages, layout of photographs, cover made of paper referring to the 1960s).

To my great surprise, the book, sent to the competition by the publisher, received a distinction in the 57th PTWK [*Polish Society of Book Publishers*] competition for the 'Most Beautiful Books of 2016'. Andrzej Tomaszewski (typographer and commissioner of the competition) wrote in the summary of the competition:

*An important element of the aesthetic quality of the book is the consistency of its content and form, that is, the appropriateness of the visual effects selected for the presentation of the topic. In short, the idea is that the dissonance of these elements should not be present in the book, for example, watercolours catalogue should not look like a record of concrete products, or a war reportage from Rwanda and it should not resemble the story of Anne of Green Gables.*⁶

Since 2014, I have been active in design, exhibition, organization and research. At that time, I organised individual exhibitions, I participated in many collective exhibitions. I conducted lectures and workshops in Poland and abroad, and I had the honour of being a member of a jury of national and international design contests and reviews. Thanks to cooperation, friendships and contacts, I have organized several exhibitions.

All achievements and their documentation are included in the attachment to the application for the habilitation proceedings: *List of scientific and artistic achievements*.

Recommended artistic achievement

DESCRIPTION OF THE PROJECT

In 2017, I was asked by In Search Of ... foundation to design a visual identification of the L'tronica 2017 electronic music and new media festival. When presenting preferences, the client, in the form of a group of musicians, artists and a coordinator of the foundation, suggested a reference to 8 bits and suggested maintaining the whole project in subdued colours of grey, which refers to the identification of other festivals of a similar trend, which usually use this colour.

The concept of 8 bits seemed justified and inspiring (reference to 8 bit graphics, pixels from the Atari and Commodore era, clear link to the computer and data processed in it, and underlining the role of a pixel as a visual equivalent of this processing), but after listening to the music that was to be played at the festival, in no way did I connote it with subdued colours. An important clue was the information that the first edition of the festival was to last one day and take place in the 12-hour mode (mainly at night). This circumstance has given me the idea of lighting the festival with fluorescent colours. The festival was to be divided into four thematic stages, which in turn determined the number of colours (each stage was assigned a different colour). I started the work with the logo design (in the end, many of its alternative versions, including animated ones, were created).

The logo is a combination of two letters (LT), composed of characters I have designed, and which I later developed into a wider set of display font (letters, numbers, punctuation, symbols).

While testing this font, I modified it almost every time, finally agreeing with the fact of working with an open set. Font of L'tronica is accompanied by a font for continuous text (Fabrikat, HVD Fonts), which in the design process, was considered by me the most appropriate in terms of relation.

Festival posters were an important part of the project (including informative part). I referred to the initial assumptions (presence of pixels), by combining this style with the photos provided by the organizer. By being presented in the grayscale, the photos have well contrasted with the fluorescent colours, and with their character, they have clearly informed about the specificity of the event. In total, a series of 8 works was created for this edition of the festival (each dedicated to a different stage and separate posters for off-stage events).

The identification was complemented by the design of the website, large-format banners, tickets, stickers, t-shirts, bags and animated graphics, which the organizer used in social media.

For the needs of the festival, gadgets in the form of hats and pillows were also created. The graphics were made with the use of the computer embroidery technique, which was very easy to be implemented on the project, and which, in symbolic terms, was connected with the traditions of the textile industry in Łódź and with the place itself (WiMa factory team in Łódź, a former factory of the Cotton Industry Plant).

In 2018, the second edition of the festival was held under the name L'tronica 2018 Survival. As the name suggests, the organizer struggled to organise this event due to a very limited budget. For the purposes of this edition, I made three posters announcing the event. The posters were made according to the original assumptions (colours and pixel element), albeit I have slightly modified the designs and introduced the effect of movement, deconstruction, error (noise).

In the same year, the In Search Of... foundation entrusted me with work on the international project called *Ex-L'tronica. Karkowski re: mix*. This project was implemented as part of the *Niepodległa* grant as an important element of the representation of Polish music culture in the world. The hero of this part of the festival was the composer, precursor of experimental music, an unusual figure, uncompromising, devoted to art and his own ideas: Zbigniew Karkowski. Having traced his career (which was not a simple task, because despite the fact that the hero himself is a world-wide figure, his attitude could constitute the antithesis of the so common practice of self-marketing). After listening to Karkowski's composition and reading the article *A man who was not there*⁷, I decided that the project, like the hero himself, requires some insinuations.

Two posters were created for this edition of the festival, both presenting, in a very discreet way, the image of Karkowski in conjunction with graphics, referring to the style of previous festivals (K built with pixels, and X with a slightly more compact structure). Because the project was presented in many places around the world, one of the posters was designed in such a way as to allow its adaptation for many language versions without disturbing its layout when changing the content.

INSPIRATIONS

When thinking about electronic music, I came to the conclusion that the style of painting (gesture), despite its unquestionable visual appeal, is inadequate to the field of art which is determined by numerical and computational processes. I based my first activities on a modular grid (pixel-square), which became the basis of the project and, at the first stage of the work, determined the entire identification. The square – modular grid initially formed the framework of the project and defined the mutual relations of the elements. I was inspired by such figures as Paul Rand, Otl Aicher, Massimo Vignelli, Alan Fletcher,

⁷ J. Skolimowski, *A Man Who Was Not There*, Dwutygodnik, <https://www.dwutygodnik.com/arttykul/4995-czlowiek-ktorego-nie-bylo.html> [access: 20.02.2019].

Josef Müller-Brockmann (they used modular grids in their work). Very inspiring for me were also the activities of Wim Crouwel, a virtuoso of experiments that combine rigorous structural logic with expression (I should mention that he started his career as a painter) and of Wolfgang Weingart, characterized by a pictorial use of graphical and typographic elements, searching between rationality and deconstruction of limits of possible changes. Finally, the Łódź-related art utilitarianism, logic of machines, functionalism, dialogue between art and modernity, standardization, mechanization, constructivism and suprematism, undoubtedly influenced the visual fate of the project. The use of the grid as a logical principle for the placement of elements was initially intended to ensure clarity and transparency in the opposition to noise music. With time, however, this solution seemed less obvious to me and I decided to treat it more freely.

It is worth mentioning here that noise, which is a variation of electronic music (also with the use of analogue equipment), was created by Luigi Russolo, an Italian futurist, painter and composer whose many projects are purely experimental.

EXPERIMENTS AND RELATIONSHIPS

Although, in the final effect, the modular grid remained only the default element, it still determined the mutual relations of all elements, even in an 'intuitive' way. The organizer, to whom I provided some of the materials, was able to compose (with a small graphic knowledge) graphic layouts, which as he said, were created almost unknowingly (the elements arranged themselves).

CONCLUSION

In total, for all editions of the festival, a series of 11 posters, with common colours and graphic elements, and other materials making up the visual identification of the festival were created. Posters (issued in the digital and offset printing technique) were presented in the following festival venues (WiMa Łódź) and places of foreign editions: New York (HØLØ), Nantes (Plateforme Intermédia), Berlin (Schwester Martha), Tokyo (Kami-Ochiai), Prague (Punctum), London (New River Studios).

Moreover, although it is a new project, festival posters have found their place at 13 Goden Bee – the Global Biennale of Graphic Design (Moscow, 2018), my solo exhibitions in Budapest and Jakarta (2018), Wenzhou International Design Biennial 2018 (China) and the 3rd Shenzhen International Poster Festival (China, 2018).

The documentation of the L'tronica project is included in the attachment to the application for the habilitation proceedings: *Documentation of the indicated artistic achievement*.

Activities that popularize art

07

In the period covered by the habilitation report, I had the opportunity to participate in various initiatives that popularize art and graphic design. These were, among others, competition commissions in which I acted as a juror, organization of exhibitions and meetings with designers and many journalistic activities.

I had the honour and pleasure to participate, among others, in the jury's deliberations: Poster for Tomorrow (Paris, 2017), the 4th International Poster Competition Segunda Llamada (Mexico, 2015 and 2018), International Biennale of Student Poster in Lublin (2015), Ecuador Poster Bienal (Quito, 2016), International Poster Contest 2017: Children's Rights (Mexico, 2017), Golden Turtle Creative Competition (Moscow, 2018), Extraordinary Faces of Krakow. 40 years on the UNESCO World Heritage List (Kraków, 2018), 2nd Poster Fest (Budapest, 2018).

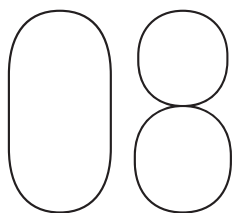
Thanks to friendships, great cooperation and support of many people, I organized many exhibitions, including: *The International Exhibition of Typographic Poster TYPE + TEXT*, shown in many places and in different modes: *TYPE + TEXT | The Year of the Avant-Garde* (Museum of the City of Łódź, 2017), the exhibition nominated for the Exhibition of the Year award in the *Plastry Kultury* plebiscite, *TYPE + TEXT | Cracovia* (Dydo Poster Gallery, 2018), an exhibition accompanying the International Poster Biennale in Warsaw, *TYPE + TEXT | DXB* (Dubai Design Week, 2018), *Plakátok. Poland and Hungary* (Dydo Poster Gallery, 2018), *The Graphic Language of Byoung-il Sun* (Galeria Wschodnia, Łódź, 2019).

As part of the propagation of poster art, since 2013, I have been conducting research on current trends emerging in the area of graphic design under the influence of new technologies, as well as transitory phenomena, such as fashion and trends. These studies are based on the participation and documentation of events, presenting the areas mentioned, and the analysis of works during exhibitions and within the framework of the deliberations of the jury bodies. Information on selected events is published by me on the blog named *Poster/Blog*⁸ (over 20,000 readers at the time of preparing the habilitation thesis) which, apart from being the place where the works are presented, is a source of reference for readers.

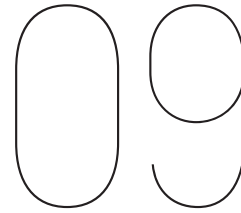
Documentation is included in the attachment to the application for the habilitation proceedings: *Activities that popularize art*.

Summary

There is a problem with experiments – they can mean leaving the safe, known area. Despite this, the unknown, which is sometimes risky, seems to be extremely inspiring for me. I think that the area of the experiment is the most important thing in any creative work. Without it, it is difficult to develop, let alone progress. I am glad that I do not know what will happen tomorrow, that there is always something new to me. The most important values of art are: selflessness and freedom – a state in which we cannot assume anything or exclude anything. However, it does not mean the lack of responsibility. On the contrary, for an artist, regardless of the field he deals with, every manifestation of creative activity constitutes a kind of communication and confrontation with the surrounding world. It would be good if this was a disinterested meeting, but enriching each of the parties.

Didactics

*Experiment, do not be afraid of mistakes,
but make sure that you make them for the first time.*⁹

INTRODUCTION

My didactic path differs from the standard one. I did not take up work with students immediately after completing my own education at the university. Before starting a didactic work, I acted as an independent designer for almost 20 years.

In 2014, I started teaching at the Polish-Japanese Academy of Information Technology in Warsaw. The contemporary dean of the New Media Faculty of this university, prof. Marian Nowiński, entrusted me with the function of a person running the typography and lettering workshop after six months of assisting him at his graphic design studio. I considered the offer not only as an expression of extraordinary trust, but also as a new and interesting challenge.

Since 2014, I have been employed (first full-time work) at the New Media Art Faculty of the Polish-Japanese Academy of Information Technology, major in Graphics. In October 2018, due to changes in curriculum, the new Faculty Authorities entrusted me with the function of a person running the diploma-granting workshop: *An integrated workshop of design graphics* (for second-cycle students).

I also conduct classes in Interior Design, where I run the following workshops: *Introduction to Visual communication, Visual Communication, Portfolio, Diploma Annex*.

I am also a member of the Program Council and promoter of BA theses (and from 2018 – also of MA theses).

In my didactic work, I try to apply clear rules, both in the presentation of the content of the exercises (in the form of briefs containing the schedule), as well as the evaluation criteria. I use my experience in working with clients, where the lack of clarity of these principles sometimes made it difficult to understand the very idea of the project. At the same time, I want to help students to build work systematics and project management, which in my opinion is the basis of every work, not just the work of a designer. My goal is to encourage students to study not only subjects, but also themselves, to seek new paths, to experiment and have courage. By my own attitude, I try to prove that going beyond of what we have to do or what we should do, although it requires effort, has a deep meaning. From my observations, it seems that partner-like treatment of the student gives better results than excessive distancing, of course, while maintaining healthy relationships by both sides. I put a lot of emphasis on cooperation, including international cooperation.

⁹ I heard this sentence during the summary of the academic year at one of the London colleges.

Thanks to many contacts and friendships, I managed to combine some of my out-of-university projects with activities carried out with the students of the workshop run by me. I believe that a dynamic and varied program motivates students and extends not only their knowledge about given subject, but also about the world. If possible, I invite guests to lectures and I offer the students workshops with invited artists.

In the years 2014–2018, I conducted my main didactic activity in the typography and lettering studio. It was a huge challenge, because about 100 people studied here (divided into groups) each semester. In the studio, I was usually supported by one more person: technical assistant (IT specialist who supported the students in technical terms). I have conducted the classes in the studio according to my own program, which was subject to modifications and updates almost every year. I preceded each exercise with an introductory lecture, so that the students could easily understand not only the content of the task, but also its purpose. In the studio, we addressed a number of issues and problems that accompany the projects and we have dealt with their technical implementation (often with good results). The program, quite intense, was divided into six thematic blocks: starting from the analysis of one letter, through more and more complex exercises, the composition of the text, to the kinetic typography.

In the process of teaching the subject of Typography and Lettering, my most important goal was to make students interested, broadly speaking, in typography and to encourage them to deepen this knowledge on their own. Of course, I was aware that not all students would choose this field as their speciality, but everyone would use the letter in one way or another. I hope that they will do it freely and creatively, but with basic aesthetic standards and reliable competence.

During the typography and lettering course, I tried to encourage students for independent activity so that, in addition to obligatory exercises, they would carry out work that went beyond the required program.

Students were enthusiastic about these tasks and surprised with ideas. For example, for the needs of one of the exercises (independent preparation of the lecture with the indicated typography), the students showed initiative, and even courage, and asked for the interview via Skype with Erik Spiekermann himself. The typographer sent his calendar in response, and after students signed up for one of the few days available there, he gave a very interesting interview, which all students could listen to, learn about typography as well as make sure that it is always worth asking.

I also encourage students to participate in projects, competitions or international workshops. In the questionnaires, students assessed the studio's program as demanding and dynamic. Nevertheless, many of them work far beyond the requirements.

It is a great satisfaction to observe the successes of students, which not only prove their talent, but also their great commitment. Commitment generating new ideas, solutions, opportunities and discussions, thanks to which we learn from each other. My students have won many awards and honours, and their work has been presented at many international exhibitions.

The following project, worth mentioning, is one of the most important achievement of my students:

TEXT MESSAGE PROJECT

In 2016, I received an invitation to run a workshop at the French university École intuit. lab (in Paris and Aix-en-Provence). The university, although it gave freedom in the choice of a subject, asked for an earlier program of the workshops. At the stage of preparation for the trip, I was looking for a way to involve my students in this project. It was them who gave me the idea. It is well known that communication among young people takes place with the use of a mobile phone, so we opened a debate between the French and my students about the role of communication. The *Text Message* project is a specific journey in its area. The project (divided into three stages) was attended by over 100 students from three Polish and French universities. My students recorded short video messages that were presented to their French colleagues. French students (École intuit.lab in Paris and Aix-en-Provence) responded to these messages in the form of a typographic poster. Then a new group of my students analysed the previous dialogues, summarizing the chosen interaction with their graphic work. The authors presented different, often surprising interpretations of the same message, and also, despite the restrictions imposed (indicated colour scheme and fonts), the diversity of graphic creation. During implementation of the project, a lot of interesting conclusions were formulated, one of the most important refers to the fact that what is 'in between' should connect and not divide.

The results of the project can be viewed on the website (www.textmessage.pja.edu.pl) and in a publication published in print and available online (https://issuu.com/textmessage/docs/text_message_598b947db87c8a).

The project has been approved by the Atypl (International Typographical Association) and presented at an outdoor exhibition as part of Atypl Warsaw 2016. I also presented it at an exhibition in China (at the gallery of the Academy of Fine Arts in Hebei, 2017).

The visual identification of this project prepared by me was present at many exhibitions and reviews, including the 2nd Shenzhen International Poster Festival (Shenzhen Art Museum, 2016), Hong Kong International Poster Triennial 2017 (Hong Kong Heritage Museum, 2017/2018).

TYPE UNITE PROJECT

Since 2017, I have been taking part in the *Type Unite* international typography project together with students. Typography and graphic design workshops of universities from nine countries: China, Ecuador, the United Arab Emirates, Denmark, Indonesia, South Korea, Mexico, Turkey and the USA are the participants of the project. The project is a grassroots initiative of the lecturers, with whom we share experiences, insights, as well as duties necessary for the implementation of the project. Although participants come from different countries and each of these countries uses a different language, we were looking for aspects that are understandable outside of languages and cultures.

As part of this project, my students' works were exhibited at numerous exhibitions at the universities of project partners (in Jakarta, Seoul, Çanakkale, Istanbul, and Dubai).

OTHER SUCCESSES OF THE STUDENTS

In addition, my students' works have been presented or awarded at the following events:

poster designed by Dagmara Wrona won the award at the 8th International Student Poster Competition, Skopje 2015, her work was presented on exhibitions as part of Skopje Design Week 2015 (2015) and ONE Design Week Plovdiv (2016). The works of Paloma Kałuzińska, Katarzyna Paż, Filip Stecia and Marta Brandenburska were exhibited in Minneapolis (USA) as part of the *Ficciones Typografika* project organised by the American curator and typographer, Erik Brandt, and published on the Typo / Graphic Posters website (2015 and 2016), Igor Rams became a finalist at International Student Poster Biennale Lublin 2015.

In 2015, Jan Daciuk won the title of finalist in the Blend 2015 International Typography Design Award in China. Dominika Pulkowska, Karolina Palinska, Paloma Kałuzińska and Zoriana Tuszakowska were among the winners of Typography Day 2016 in India (their works were presented at the exhibition and published in the catalogue). Students: Olena Kolbiagina, Krystyna Nowek, Irina Dudkin, Mikołaj Janiw became the finalists of Typomania International Typography Video Festival (Moscow, 2016), and students: Olena Kolbiagina and Irina Dudkin participated in the Festival in Moscow thanks to the support of our university. Estera Welchar and Kamil Bednarski were qualified for the Motyf 2016 festival in Mainz, Germany.

Anna Molicka participated in the international *Show Us Your Type* project, Jakub Krasoń became a finalist of Typography Day 2017, Typography and Diversity (Colombo, Sri Lanka, 2017), Estera Welchar became a finalist at Typomania International Typography Video Festival (Moscow, 2017), Karolina Bloch's work was among 30 final works of the international poster competition Mut zur Wut (Germany, 2018).

In 2018, my students had the opportunity to confront their achievements with the work of professionals from Poland and Hungary at the *Plakátok* exhibition, at the Dydo Gallery in Kraków (2018).

Nela Sroka's work won 1 prize in the '100 Years Of Poster In Poland' contest organized by HP and Digiprint (2019).

DIPLOMA THESES

From 2014, I was the main promoter of around 20 BA theses (many of which received special mentions). These were projects of various forms and themes: from artistic and experimental to practical projects containing practical elements (budget, strategy, various technologies). The topics and scope of the diploma theses usually constitute a summary of the experiences of students from the last two years of studies and their individual choices and interests. The guidelines of the diploma project are formulated individually for each thesis so that the diploma project presents an interesting challenge and an important achievement for its author.

The students of my diploma-awarding studio have completed a number of interesting diploma projects, such as: *Grafomania* (analysis of gesture and individual trace in combination with programming), *Type Trend* (collection of clothes inspired by typography), extensive visual identification of a cultural event (logo, grid, posters, publication, pictograms, statuette design, website, presentation, brand building through a planned strategy), experimental volume of poetry with elements of AR, *TypeTurn* – lettering game, inspired by issues of construction and deconstruction. The educational game project, carried out in my studio by Weronika Racz, being an attempt to classify the typefaces, was in the final of the competition of the best 40 diploma theses of graphic design students from the Visegrad Group countries: Graduation Project 2018 was presented at the Motyf Festival 2018 in Dublin, and the *TypeTurn* game by Igor Rams was in the final of the 13th Agra International Student's Graphic Design Contest 2019.

Examples of students' works that were created under my artistic supervision are included in the attachment to the application for the habilitation proceedings: *Documentation of educational achievements*.

**SELECTED LECTURES AND WORKSHOPS OUTSIDE THE UNIVERSITY
(IN POLAND AND IN THE WORLD)**

- Text Message* – École intuit.lab, Paris, 2016 (international typographic workshop)
Text Message – Aix-en-Provence, Paris, 2016 (international typographic workshop)
Typodialogue – Sofia, Bulgaria, 2016 (international typographic workshop, conducted together with Martyn Kramek)
Tower Bridge International Design Festival 2017 – Academy of Fine Arts in Hebei, China (lecture at the conference and organization of the students' works exhibition)
Between word and image – Gengdan Institute of Beijing University of Technology, Beijing, China, 2017 (lecture)
Between word and image – Beijing Institute of Graphic Communication, Beijing, China, 2017 (lecture)
Celebrating Volunteerism – America and Worldwide, Jakarta, Indonesia, 2018 (lecture on-line)
Teach letters / teach with letters – Conference – didactics of typography (lecture at the conference), Academy of Fine Arts, Kraków, 2018
Between word and image – Polish Institute in Budapest, 2018 (lecture)
Between word and image – Budapest Metropolitan University, Budapest, 2018 (lecture and workshops)
Between word and image – lecture as part of Once in a Blue Moon, The Netherlands, 2018
Between word and image – Samyook University, Seoul, South Korea, 2019 (lecture)
Between word and image – Namseoul University, Cheonan, South Korea, 2019 (lecture)
Between word and image – Sangmyung University, Seoul, South Korea, 2019 (lecture)
Between word and image – Mass C&G, Seoul, South Korea, 2019 (lecture)

Documentation of selected lectures and workshops outside the university is attached to the application for habilitation proceedings: *Documentation of educational achievements*.

